

antage, at deri, at Forandringerne kun ere i drømmende fra Ministerens Side til Følgesktinget, at deri skulde ligge en mindre Ansvarlighed for Ministeren, naar Loven kommer her til Forhandling, — det er Noget, jeg efter min Anskuelse ikke kan antage for rigtigt, og Noget, der forekommer mig i denne Sag at være af særdeles Bigtighed, navnlig med Hensyn til den Bestemmelse, som er omtalt af det ærede Udvalg i de Udtryk, som jeg tidligere hentydede paa, idet den Bestemmelse, som de angaaer, grunder sig paa en Oversigt over Forholdene i Landet, som egentlig ligger hos den executive Deel af Statsmagten, og ikke hos den lovgivende Deel.

Med Hensyn til selve Loven skal jeg ikke yttre mig videre om, at Borgerne ved den ere deelte i Classer, at Skatten er fordeelt over de enkelte Classer tildeels efter et Skjøn, at dette har havt til Følge, at de enkelte Borgere, naar man sammenligner dem med andre enkelte Borgere i en anden Klasse, stilles i et saadant Forhold eller betale en saadan Deel af Krigsskatten, at man ikke synes at kunne finde det aldeles hensigtsmæssigt. Jeg skal ikke derom videre yttre mig, da jeg troer, at det er anerkjendt, at det er en af de svageste Sider i Lovudkastet. Men med Hensyn til de to Punkter, som af det ærede Udvalg ere opstillede under Nr. 10 og 11, skal jeg tillade mig at yttre mig noget nærmere. Man har deelt alle Borgere i Hovedsagen i de to Classer, Landboere og Kjobstadsindvaanere, og derefter har man paalagt Skatten hovedsagelig efter den Bestræbning, at den skulde fordeles efter Folkemængden. Man har senere fra disse to Classer adskilt Embedsmændene, de Næringsdrivende paa Landet og Skibseierne; men man er ikke, saavidt jeg har bemærket, derefter gaaet over til at undersøge, hvorledes Forholdet, naar man nu trækker disse 3 Classer fra den hele Folkemængde, stiller sig imellem Landboerne og Kjobstadsboerne. Dette forekommer mig ikke at være aldeles hensigtsmæssigt. Man har dernæst paalagt som Næringsstat paa Landet 25,000 Rbd., som skulde blive at udrede efter Formue og Leilighed, for de mindre Næringsbrugere fra 2 Mk. til 5 Rbd., for de større fra 5 til 500 Rbd. Hvor paa denne Bereg-

ning af de 25,000 Rbd. grunder sig, er mig ikke bekendt. Det forekommer mig, at man, efter at have udtalt denne Sætning, efter at have paalagt denne Deel af Skatten, er blevet staaende ved blot at udtale det, og det synes, at man har havt Frygt for, at det dog egentlig ikke rigtigt kunde udføres i Praxis. Thi man har ikke bestemt nogen Regel, hvorefter denne Skat skulde fordeles; man har ikke angivet nogen Grændse, hvor Skatten skulde staa; man har sagt, at det er de Næringsdrivende paa Landet, der skulde betale den, og man har overladt til Finansministeren at udføre det; men om f. Ex. de Næringsdrivende paa Landet, som udøve deres Forretninger uden Medhjælp, skulde beskattes eller ikke, det er der ikke udtalt Noget om, og det var dog vel en af de Grændser, man nærmest maatte komme til at berøre. Det er altsaa overladt til Ministeren at udføre dette; men det forekommer mig, at man vistnok vil støde paa store Vanskeligheder med Hensyn til Udførelsen deraf. Efter Folketællingen i 1845 gaves der paa Landet 46,000 Næringsdrivende, det vil sige Hovedpersoner; og man skulde altsaa antage, at over dette store Antal kunde en saadan Skat med Lethed fordeles. Men, seer man lidt nøiere efter, seer man, hvori denne Næringsdrift bestaaer, da troer jeg, at man ogsaa vil komme til den Anskuelse, at denne Drift vistnok ikke er af synderlig Betydning. Dersom man gaaer til den mindre Næringsdrift, da vil man saaledes finde, at der blandt disse 46,000 er 11,000 Bøvere, at der findes 6,000 Skræddere, 2,800 Træffmagere, 2,000 Stomagere og 1,600 Muurmestere, som vistnok alle henhøre til de mindre Næringsdrivende, og at disse alene udgjøre de 24,000 af de nævnte 46,000. Vender man sig til det, som man maatte ansee for den større Næringsdrift, da vil man vistnok ogsaa finde, at det, som man har troet at være en større Næringsdrift, i Grunden ikke er det. Der fandtes saaledes i 1835 195 Kalkbrænderier paa Landet; men deraf vare i Thisted Amt 61, hvoraf hvert i Gjennemsnit har produceret 55 Td. Kalk; der fandtes i Ringkøbing Amt 25 Kalkbrænderier, hvoraf hvert i Gjennemsnit ikke har frembragt 100 Td. Kalk om Aaret.